

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ตราบนานเท่าที่ดวงวิญญาณกำลังเล่นบทบาท พวกเขาไม่อาจพักผ่อนได้ 100% พวกเขาจะได้พักผ่อนในดินแดนนิพพานที่ไม่มีบทบาทใดให้เล่น
- คำถาม:** ลูกๆ ที่เหนื่อยล้ากับการเรียนนั้นมีความคิดใดที่ต่อมาจะกลายเป็นความคิดที่เป็นบาป
- คำตอบ:** พวกเขามีความคิดที่จะไปจากพ่อ นั่นคือ ความคิดที่จะหย่าร้างจากพ่อ บาบาพูดว่า การมีความคิดนี้เป็นความคิดที่เป็นบาป การมีความคิดเช่นนั้นเป็นบาป การไม่ศึกษาเล่าเรียนหมายถึงการอยู่อย่างเหนื่อยล้า ลูกเช่นนั้นทำลายรายได้ของตน หากลูกบึ้งตึงกับแม่และพ่อด้วยสถานการณ์ใดก็ตาม ลูกจะสูญเสียอำนาจปกครอง 21 ชาติเกิด
- เพลง:** ผู้คนปัจจุบันนี้ตกอยู่ในความมืดมิด

โอมซานติ นี่คือเพลงและการสวดภาวนาของหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาสวดภาวนาถึงใคร ถึงพระเจ้า แต่เป็นเพราะตกอยู่ในความมืดมิดอย่างเต็มที่พวกเขาจึงไม่รู้จักรั้วพระเจ้า แล้วใครจะฟังพวกเขาเล่า เมื่อพระเจ้าได้ยินเสียงเรียกของพวกเขาเท่านั้น ท่านจึงมาและจุดแสงให้กับพวกเขา อย่างไรก็ตามลูกๆ ไม่รู้จักพระเจ้า แล้วท่านจะได้ยินพวกเขาได้อย่างไรเล่า เวลานั้นลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าท่านส่วนตัว พระเจ้ากำลังพาพวกเขาออกจากความมืดมิดเพื่อไปสู่ความสว่างไสว มีการจดจำกันว่า กลางคืนของบราห์มาและกลางวันของบราห์มา ตอนกลางคืนพวกเขาเร่ร่อนไปทั่วจากสถานที่หนึ่งไปสู่อีกสถานที่หนึ่ง พวกเขาไปที่ภูเขา สถานที่ทางศาสนา วัด มัสยิด ฯลฯ แต่ใครจะพบพระเจ้าที่ไหนเล่า ผู้คนฉลองวันเกิดของพระเจ้าในบาร์ต พวกเขาพูดถึงราตรีของชีวา จริงๆแล้ว มีภาพลักษณ์ที่เป็นอนุสรณ์ของท่านอยู่ในบาร์ตแต่พวกเขาก็ไม่เข้าใจว่าท่านมาเมื่อใด พวกเขาอยู่ในความมืดมิดอย่างสิ้นเชิง ลูกไม่ได้อยู่ในความมืดมิดอีกต่อไป ลูกเข้ามาสู่แสงสว่างอย่างต่อเนื่องต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ลูกๆ รู้ว่าใครสร้างทั้งโลกนี้และท่านสร้างโลกนี้อย่างไร ลูกๆ มาสู่มหาวิทยาลัยทางจิตของโลกแห่งนี้ที่พระเจ้ากำลังสอนลูกและทำให้ลูกกลายเป็นเทพจากที่เป็นมนุษย์ ในหมู่ลูกเองเช่นกัน ลูกๆ ก็ยังเข้าใจความรู้นี้ต่างลำดับกันไป บางคนเข้าใจดีมาก ในขณะที่คนอื่นๆ ที่ไม่เข้าใจอย่างเต็มที่นั้นจะวิ่งหนีไป พวกเขาบึ้งตึงกับแม่และพ่อ สำหรับลูกๆ เช่นนั้น ได้รับการจดจำว่าพวกเขาเป็นผู้ที่รู้สึกประหลาดใจจากนั้นก็เริ่มบึ้งตึงกับแม่และพ่อ พวกเขาชอบความรู้นี้ พวกเขาถ่ายทอดความรู้ให้กับผู้อื่น แล้วพวกเขาก็กลายเป็นผู้ที่บึ้งตึง ลูกๆ รู้ว่าลูกได้รับอำนาจในการปกครองสวรรค์จากแม่และพ่อถึง 21 ชาติเกิด แต่กระนั้นลูกก็ลืมท่าน บาบาอธิบายว่า สิ่งที่ลูกเรียกว่าความสงบนั้นจะได้รับในดินแดนแห่งความสงบหรือดินแดนนิพพานเท่านั้น นั่นยังถูกเรียกว่าดินแดนแห่งการหลุดพ้นอีกด้วย หากบางคนพูดว่าพวกเขาพักผ่อน 100% ไม่ใช่เช่นนั้นเลย ตลอดทั้งวัน แน่แน่นอนว่าพวกเขาแสดงการกระทำบางอย่าง ใช่ พวกเขาเรียกการนอนในตอนกลางคืนว่าเป็นการพักผ่อนชั่วคราวได้ เพราะดวงวิญญาณพูดว่า ฉันทำงานมาตลอดทั้งวัน ฉันรู้สึกเหนื่อยล้า ดังนั้นเวลานี้ฉันจึงกำลังพักผ่อน ดวงวิญญาณจะถอนตัวเอง (จากร่างกาย) ลูกๆ รู้ว่าพ่ออาศัยอยู่ในดินแดนแห่งความสงบและลูกเข้าใจว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด อยู่ที่นั่นในสภาพพักผ่อน พระเจ้าจะพักผ่อนเมื่อท่านไม่มีบทบาทที่จะเล่น ในดินแดนแห่งการหลุดพ้นไม่มีใครทำงาน ลูกต้องเข้าใจประเด็นเหล่านี้ เวลานั้นลอร์ดสติปัญญาของลูกเกิดขึ้นมาอย่างต่อเนื่อง พ่อถามว่า ลูกๆ รู้ไหมว่าพ่อพักผ่อนเมื่อใด เมื่อลูกๆ อยู่ในสวรรค์ อยู่ในความสุข ที่นั่น ลูกมีความสงบและความสุข นั่นไม่ใช่การพักผ่อน ลูกพูดได้ว่าลูกพักผ่อนเมื่อลูกไม่มีบทบาทใดๆ เมื่อลูกอยู่ในสวรรค์ พ่อไม่ต้องทำความเพียรพยายามใดๆ พ่ออยู่ที่นั่น(ที่บ้าน)ในความสงบ มีอีกชื่อหนึ่งสำหรับความสงบคือ การพักผ่อน ที่นี้ลูกจะพักผ่อนไม่ได้ ดวงวิญญาณพูดว่า ฉันจะพักผ่อนเมื่อฉันนอนในตอนกลางคืน ในเวลานั้น ไม่ว่าฉันจะพักผ่อนหรืออยู่ในความสงบก็เป็นเรื่องเดียวกัน ลูกอยู่อย่างปราศจากร่างในตอนกลางคืน นั่นคือ ลูกเต็มไปด้วยความสงบ จากนั้น เมื่อลูกตื่นขึ้นมา ลูกก็เริ่มแสดงการกระทำ แล้วลูกก็ตกอยู่ในสภาวะของการ “ไม่ได้พัก” ลูกจะมีประสบการณ์ของการ “ไม่ได้พัก” (ความไม่สงบ) ขณะที่ลูกกำลังทำสิ่งต่างๆ ในยุคทองไม่มีเรื่องของการ “ไม่ได้พัก” มายาทำให้ลูกไม่สงบ (ไม่ได้พัก) ที่นั่น ลูกจะไม่พูดว่าลูกพักผ่อน ขณะที่ทำทุกงาน ลูกจะอยู่อย่างสงบ ที่นั่นจะไม่มีคำว่า “พักผ่อน” ยกตัวอย่าง บางคนอาจพูดว่า ฉันกำลังไปพักผ่อนที่ซิมลา แต่นั่นก็ไม่ใช่ความหมายของ “การพักผ่อน” การพักผ่อนที่แท้จริงคือ เมื่อเราอยู่ในดินแดนนิพพาน ที่นั่น เราอยู่อย่างเงียบสงบ จริงๆแล้ว ไม่มีการพักผ่อน เมื่อบางคนพูดว่าเขาพักผ่อน 100% นั่นผิด นั่นคือความไม่รู้ ใช่ แน่แน่นอนว่ามีการกล่าวว่า หากบางคนไม่อยากจะเรียนหนังสือ เขาก็จะพัก การไม่ศึกษาเล่าเรียนและการพักผ่อนนั้นหมายถึงลูกเหนื่อยล้า แล้วลูกก็ทำลายรายได้ของตนเอง มีคำกล่าวว่า โอ นักเดินทางในยามราตรีเอ๋ย อย่าได้

เหนื่อยล้าขณะกำลังเดินอยู่บนหนทางสู่สวรรค์ อย่างบึ้งตึง ความคิดที่จะหย่าร้างจากแม่และพ่อไม่ควรเกิดขึ้นเลย หากลูกมีความคิดนั้น นั่นเป็นความคิดที่เป็นบาป เหตุใดลูกจึงมีความคิดเช่นนั้นเกี่ยวกับแม่และพ่อผู้ที่ลูกจะได้รับมรดกแห่งสวรรค์จากพวกท่านเล่า บางครั้ง บางคนเขียนว่า บางครั้งลูกก็มีความคิดที่จะทิ้งการศึกษาไป นั่นไม่ได้เข้าใจสิ่งใดเลย แต่นี่คือเวลาที่จะทำความเข้าใจหรือ การเข้าใจหมายถึงการศึกษาเล่าเรียน ลูกรู้ว่าเรากำลังศึกษาเล่าเรียน ไม่มีใครรู้จักพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้และสูงสุด แม้ว่าผู้คนของบารัตจะรู้จักบราห์มา วิษณุและชางก้า ลักชมีและนารายณ์ แต่พวกเขาก็ไม่รู้วาลลักชมีและนารายณ์รับสิทธิ์ในอาณาจักรของตนเมื่อใด หรือใครให้อาณาจักรนั้นแก่พวกเขา มายาเอาทุกคนใส่ไว้ในความมืดมิด พ่อมาและอธิบายว่าพ่อผู้สร้างจะสร้างโลกมนุษย์อย่างไร ไม่มีใครรู้เรื่องนี้เลย พ่อผู้เดียวหนึ่งอยู่ที่นั่นและอธิบาย ประชาบิดาบราห์มาไม่ใช่ผู้สร้าง แม้ว่าเขาเป็นพ่อของปวงประชาแต่เขาก็ไม่ใช่ผู้สร้าง บางคนพูดว่าอัลลาห์สร้างพวกเขาขึ้นมา พ่อที่ไรตัวตนเท่านั้นที่ถูกเรียกว่าผู้สร้าง มนุษย์เท่านั้นที่จะได้รู้จักพ่อผู้สร้าง สัตว์จะไม่รู้จักท่าน สัตว์ไม่อาจพูดว่าดวงวิญญาณสูงสุดสร้างพวกมันขึ้นมา มนุษย์จะพูดว่าพระเจ้าสร้างพวกเขาขึ้นมา ดังนั้น พ่อจึงหนึ่งอยู่ที่นั่นและอธิบายว่า ดูสิว่าสิ่งสร้างนี้ถูกสร้างขึ้นมาอย่างไร ก่อนอื่น มีสิ่งสร้างที่เกิดจากปาก เด็กๆต้องเจริญเติบโตแล้วกลายเป็นพ่อ พ่อที่ไรชีวิตจำกัดนั้นพูดว่า ดูสิว่าพ่อเองสร้างสิ่งสร้างขึ้นมาอย่างไร พ่อเข้ามาในผู้นี้และบอกกับเขาผ่านปากของเขาว่า โอ ดวงวิญญาณเอ๋ย ลูกเป็นของพ่อ พ่อคือพ่อของลูก จากนั้นพ่อก็สร้างลูกๆผ่านเขา ลูกคือสิ่งสร้างที่เกิดจากปาก ในหนทางของความไม่รู้ มีคำกล่าวว่า ไม่ว่าฉันจะเป็นอย่างไร ไม่ว่าฉันจะเป็นเช่นไร ฉันเป็นของท่าน พ่อจึงพูดเช่นนั้นด้วย ลูกกลายเป็นลูกๆของบราห์มา เวลานั้นลูกคือสิ่งสร้างที่เกิดจากปาก จากนั้นลูกก็จะกลายเป็นสิ่งสร้างทางกาย พ่อพูดว่า ลูกเป็นของพ่อแล้วลูกก็จะไปสู่สุกลเทพ ไม่มีใครเข้าใจได้ว่าพ่อสร้างสิ่งสร้างของพระเจ้าขึ้นมามีขึ้นอย่างไร พ่ออธิบายและบราห์มาผู้หนึ่งยังพูดด้วยว่า พ่อเองก็ยังเป็นสิ่งสร้างที่เกิดจากปากด้วย พร้อมกับพ่อผู้หนึ่งแล้ว แม้ก็ยังมี ความจำเป็นด้วยอย่างแน่นอน ลูกพูดว่าลูกคือสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของประชาบิดา บราห์มาและชีพบาบาได้ทำให้ลูกเป็นของท่าน แน่แน่นอนว่าท่านต้องการร่างกายใช้ใหม่ ชีพบาบาไม่มีร่างกายของตนเอง ท่านยืมร่างกายมาใช้ แล้วท่านก็พูดว่า ลูกเป็นของพ่อ นี่คือสิ่งสร้างที่เกิดจากปาก ชีพบาบาพูดผ่านปากนี้ผ่านภรรยาของท่านว่า ลูกคือลูกๆของพ่อ พ่อเท่านั้นที่จะอธิบายสิ่งเหล่านี้ได้ สิ่งเหล่านี้ไม่ได้พูดไว้ในคัมภีร์ ฯลฯ เวลานั้นลูกฟังสิ่งเหล่านี้ จากนั้นสิ่งเหล่านี้ก็จะหายไป เวลานั้น มีความมืดสนิท พ่อนำแสงสว่างมาให้ เหตุนี้เองกลางคืนของบราห์มาและกลางวันของบราห์มาจึงได้รับการจดจำ อย่างน้อยที่สุดบางสิ่งก็มีอยู่ มีเพลงร้องว่า เมื่อมีความห่อหุ้มก็จะไม่มีสิ่งใดเลยนอกจากความห่อหุ้มและไร้ร่องรอยของสัจจะ อยากรู้ก็ตาม พ่อพูดว่า บางสิ่งยังหลงเหลืออยู่ ไม่มีการทำลายล้างอย่างสิ้นซาก เหลือผู้คนเพียงเล็กน้อยแล้วต้นไม้เหล่านั้นก็เริ่มเจริญเติบโต ผู้คนแสดงให้เห็นการทำลายล้างอย่างสิ้นซากอันยิ่งใหญ่ แต่การทำลายล้างอย่างสิ้นซากอันยิ่งใหญ่ นั้นจะไม่เกิดขึ้น ไม่ใช่ว่าเด็กจะลอยมาบนใบโพธิ์ในมหาสมุทร เรื่องทั้งหมดนั้นเป็นการโกหก พ่ออธิบายแล้วว่า เมื่อลูกมาจากพระราชวังของครรรค์ ลูกจะอยู่ในความปีติสุขที่นั่น ไม่มีความทุกข์หรือการทำบาปใดที่นั่น นั่นคือโลกของดวงวิญญาณบุญ ในขณะที่นี่คือโลกของดวงวิญญาณบาป ลูกทั้งทุกสิ่งที่นี่แล้วกลายเป็นดวงวิญญาณบุญตลอดเวลา ลูกทำบุญมากจนกระทั่งไม่มีใครเรียกลูกว่าดวงวิญญาณบาปได้ถึงครึ่งวงจร ลูกกลายเป็นดวงวิญญาณบุญที่ไม่สูญสลาย จากนั้นครึ่งวงจร ลูกจึงเป็นดวงวิญญาณบาป ลูกทำบุญและให้ทานซ้ำแล้วซ้ำเล่า บารัตมีศีลธรรมอย่างสมบูรณ์ พวกเขาจะให้ทานและทำบุญกันในบารัต ลูกรู้ว่าเรากำลังจะจากโลกนี้ไปและจะไม่กลับมาที่นี่ ลูกกำลังโยกย้ายวัตถุติดต่างๆของโลกนี้ไปยังโลกใหม่ ผู้คนมอบทุกสิ่งให้กับพระเจ้า นั่นคือ พวกเขาโยกย้ายทุกสิ่งไปยังชาติเกิดต่อไป ที่นี้ลูกโยกย้ายทุกสิ่งถึง 21 ชาติเกิด ดังนั้น ลูกต้องการสิ่งต่างๆจำนวนมากมาย ท่านรับขยะทั้งหมดไปจากลูกและให้สิ่งใหม่ๆแก่ลูก ท่านเอาสิ่งเก่าๆทั้งหมดไปจากลูกและให้สิ่งที่เป็นเช่นทองคำแก่ลูกๆ ลูกให้พ่อด้วยความซื่อสัตย์แล้วพ่อก็ให้ทุกสิ่งแก่ลูกด้วยเช่นกัน บทบาทของลูกที่ได้ดำเนินมานั้นลูกกำหนดไว้แล้วในละคร ทุกคนทั้งบ้านเรือนของตน แล้วคอกวั้นนั้นจะลูกสร้างขึ้นมามีด้วยวิธีใดอีกเล่า ผู้คนไม่รู้วาทะเฝ้าถูกสร้างขึ้นมาอย่างไร พวกเขาแสดงให้เห็นว่ามีลูกแมวอยู่ในเตาเผา เวลานั้นลูกก็มีความรู้ทั้งหมดนี้ จากนั้นความรู้นั้นก็จะมีอยู่ที่นั่น ที่นั่น ลูกจะไม่มีความรู้ว่าลูกจะปกครองอาณาจักรถึง 21 ชาติเกิดแล้วก็ตกต่ำลงมา เวลานั้นลูกมีบทบาทของการเป็นตรีกาลดาร์ชี ลูกๆเท่านั้นที่มีบทบาทสำคัญของพระเอกและนางเอก คนอื่นไม่มีบทบาทเหล่านี้ ลูกๆชาวบารัตเท่านั้นที่จะเปลี่ยนจากปีศาจมาเป็นเทพและจากเทพมาเป็นปีศาจ ที่เหลือทั้งหมดนั้นจะไปตามแผนในช่วงกลาง ในการแสดงพวกเขาจะมีบทบาทที่น่าขบขันตอนกลางเรื่อง หลังจากครึ่งวงจรศาสนาเทพก็หายไป ทั้งวงจรนี้หมุนวนอยู่ในสติปัญญาของลูกอย่างต่อเนื่อง เหตุนี้เองลูกจึงอธิบายได้ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด คือพระเจ้า ผู้เดียวที่อาศัยอยู่ในอาณาจักรสูงสุด พ่อพูดว่า พ่อมีความรู้ทั้งหมดอยู่ภายใน พ่อเป็นเมล็ดที่มีชีวิตของต้นไม้โลกมนุษย์ เหล่านั้นเป็นเมล็ดที่ไร้ชีวิตในขณะที่ชีวาคือเมล็ดที่มีชีวิต ภาพลักษณ์ของท่านได้รับการกราบไหว้บูชา ปัจจุบันนี้รัฐบาลปลูกกล้าต้นไม้ นี่คือเมล็ดที่มีชีวิต ท่านเป็นเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ พ่อมีความรู้ของทั้งต้นไม้ เมื่อบางคนพูดว่าเขาพักผ่อน 100% ลูกควรจะอธิบายว่าไม่มีการพักผ่อน 100% ไซ้ พูดได้ว่าในสวรรค์มีความบริสุทธิ์ ความสุขและความสงบ 100% ซื่อเดียวนั้น

คือ สวรรค์ พ่อคือ สัตว์ สรี อากาล ท่านคือผู้เดียวที่พูดสัจจะ ความตายไม่เคยมาเยือนท่าน ท่านคือความตายเหนือความตายทั้งหมด พ่อพูดว่า นี่คือโลกที่สกปรก กองฟางนี้จะต้องถูกจุดไฟอย่างแน่นอน ลูกๆรู้ว่าสงครามมหาภารตะนี้ให้ประโยชน์อย่างยิ่ง ผู้คนสร้างไฟบูชาบุญเพื่อความสงบ นั่นคือ พวกเขาไม่ต้องการให้ประตูสวรรค์เปิดขึ้น ลูกปรบมือให้กับกองฟางที่จะถูกจุดไฟเพื่อที่ลูกจะได้ไปสู่โลกใหม่แห่งดินแดนสุขาวดี เปลวไฟแห่งการทำลายล้างได้ปรากฏออกมาจากไฟบูชาบุญของความรู้ของรูद्रานี้ ผู้ที่เป็นของพ่อจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ทุกคนที่เหลือจะต้องสะสางปัญชีกรรมและกลับบ้าน ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกจะต้องกลับไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น จากนั้นลูกจะต้องเล่นบทบาทซ้ำอีกครั้ง เหล่าเทพทั้งหมดของยุคทองมาจากที่ใด มีคำกล่าวว่า สำหรับพระเจ้าแล้วไม่ได้ใช้เวลานานเลยที่จะเปลี่ยนมนุษย์ให้เป็นเทพ ท่านเปลี่ยนลูกจากเปลือกหอยให้กลายเป็นเพชร จากที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ บางคนซึมซับความรู้มากเพียงไร เขาก็จะรับสิทธิ์ในสถานภาพมากตามนั้น อาณาจักรกำลังถูกก่อตั้งขึ้นมา ลูกรู้ว่าลูกกำลังก่อตั้งสวรรค์เพื่อตัวเองโดยการทำตามศรีมัท หากบางคนบึ้งตึงกับศรีมัทและทำตามคำสั่งของจิตใจตนเอง สิ่งเหล่านั้นก็จะเป็นคำสั่งของราวัน เหตุนี้เองลูกจึงต้องรับศรีมัทในทุกย่างก้าวอย่างต่อเนื่อง พ่อทำให้ลูกเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ตราบเท่าที่ลูกมีชีวิตอยู่ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงเป็นผู้ให้ท่านที่สมบูรณ์ จงอุทิศทุกสิ่งให้แก่พ่อด้วยความซื่อสัตย์และโยกย้ายทุกสิ่งนั้นไปสู่โลกใหม่
2. จงเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ตราบเท่าที่ลูกมีชีวิตอยู่ จงรับศรีมัทจากพ่อในทุกย่างก้าว อย่าบึ้งตึงกับศรีมัท หรือทำตามคำสั่งของจิตใจตนเอง

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณบราห์มินที่สูงส่งอันดับหนึ่งที่รักษาร่างกายให้สะอาดอยู่เสมอโดยการพิจารณาว่าร่างกายนั้นเป็นวัดของดวงวิญญาณ
ลูกๆดวงวิญญาณบราห์มินเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่งอันดับหนึ่งในทั้งจักรวาล ลูกมีค่าเยี่ยงเพชร ขณะที่รักษาสິงนี้ไว้ในสำนึก จงพิจารณาว่าร่างกายของลูกเป็นวัดของดวงวิญญาณและรักษาร่างกายให้สะอาด เมื่อรูปเคารพนั้นสูงส่ง วัดนั้นก็สูงส่งด้วยเช่นกัน ลูกเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ของร่างกายตนเองในรูปแบบของวัดและการเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์นี้จะนำความสะอาดและความบริสุทธิ์มาโดยธรรมชาติ ด้วยการใช่วิธีนี้ ความบริสุทธิ์ในร่างกายของลูกจะให้ประสบการณ์ของกลิ่นหอมทางจิตวิญญาณอยู่เสมอ

คติพจน์: การรักษาคำมั่นสัญญาที่จะคงไว้ซึ่งความเป็นจิตวิญญาณคือ การเป็นดวงวิญญาณที่รู้แจ้ง

*** โอม ขานติ ***